

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 71

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 439 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a		Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	2–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		18. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea Actului adițional nr. 2/2025 la Licența de concesiune nr. 12.962/2010 a activității miniere de exploatare a bazaltului în perimetrul Poiana Stâniei, județul Brașov	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 423 din 24 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 439**

din 14 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Adrian-Claudiu Verișezan, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 16.869/3/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.705D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.729D/2021, nr. 1.857D/2021 și nr. 89D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Daniel Brăilescu în Dosarul nr. 25.171/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Daniel Brăilescu și Simona Moșteanu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 16.856/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Leonard Nicolae Badea, Viorel Dumitrașcu, Florin Râznic, Marius Stancu și Bogdan Georgian Radu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 139/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție

conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.729D/2021, nr. 1.857D/2021 și nr. 89D/2022 la Dosarul nr. 1.705D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 183 din 26 martie 2024. Precizează că legiuitorul are libertatea să reglementeze salarizarea în sistemul public, în contextul finalității unor reglementări pentru păstrarea cuantumului drepturilor salariale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.869/3/2019, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.** Excepția a fost ridicată de Adrian Claudiu Verșezan, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind stabilirea drepturilor salariale.

8. Prin Decizia civilă nr. 2.252 din 23 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 25.171/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Excepția a fost ridicată de Daniel Brăilescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind obligarea angajatorului la completarea unei dispoziții administrative referitoare la numirea în funcția publică și stabilirea drepturilor salariale.

9. Prin Sentința civilă nr. 3.071 din 10 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.856/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.** Excepția a fost ridicată de Daniel Brăilescu și Simona Moșteanu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind recalcularea drepturilor salariale ale funcționarilor publici cu statut special.

10. Prin Sentința civilă nr. 6.444 din 28 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 139/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.** Excepția a fost ridicată de reclamantii Leonard Nicolae Badea, Viorel Dumitrașcu, Florin Râznic, Marius Stancu și Bogdan Georgian Radu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind recalcularea drepturilor salariale ale funcționarilor publici cu statut special.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate încalcă principiul securității raporturilor juridice, iar normele supuse controlului, cuprinse în ordonanțele de urgență ale Guvernului, contravin principiului separației puterilor în stat. Se arată că fiecare prevedere legală invocată folosește formulări de trimitere la cuantumuri salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna respectivă, fără ca vreuna dintre normele criticate să reglementeze concret, precis, clar cuantumurile elementelor salariale, cu consecința că salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010-2017, printr-un lanț nesfârșit de norme de trimitere la normele precedente care, în loc să conțină o reglementare substanțială, prezintă tot norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009 și abrogată de la 1 ianuarie 2010, cu consecința ultraactivității acesteia. Fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu reglementează efectiv cuantumurile drepturilor salariale vizate de reglementare, ci face trimitere la o altă normă, care trimite la

o altă normă de trimitere. Fiecare normă criticată trimite la și ultraactivează, totodată, normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a normei criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate al normei. Întregul lanț al normelor de trimitere a încălcat principiul securității raporturilor juridice întrucât, pe lângă împrejurarea că s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat ultraactivitatea sistemului de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, reglementând coeficienți de funcție și de grad profesional, valoare de referință sectorială, sporuri și alte suplimente, metode de calcul.

12. În opinia autorilor excepției, lanțul de norme contestate din ordonanțele de urgență încalcă și principiul separației puterilor în stat, deoarece Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament, ca autoritate legiuitoare. Începând cu anul 2010, toate legile-cadru de salarizare au stabilit, ca principiu general, principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă care trimite generic la niște cuantumuri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate care caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinatarii legii fiind în imposibilitate să își adapteze conduita la exigențele legii.

13. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 289 din 7 iunie 2005, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019 sau Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

14. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că statul este suveran în reglementarea politicii de salarizare, urmărindu-se de-a lungul timpului implementarea unui sistem de salarizare în sectorul bugetar fundamentat pe ideea eliminării disfuncționalităților din acest sistem, aspecte care țin de competența legislativului. De asemenea, este atributul instanței în raport cu particularitățile cauzei să asigure interpretarea actelor normative a căror neconstituționalitate a fost invocată.

15. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că textele legale criticate sunt clare și precise.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în dispozitivul actelor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

21. Referitor la obiectul excepției de neconstituționalitate, din analiza notelor scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate și a considerentelor actelor de sesizare, Curtea observă că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, dispozițiile art. II art. 1 alin. (1) din acest act normativ. Referitor la dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, reținute în dispozitivul actelor de sesizare în dosarele Curții Constituționale

nr. 1.705D/2021, nr. 1.729D/2021 și nr. 1.857D/2021, Curtea observă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează art. 1 alin. (1) din acest act normativ și în consecință aceste dispoziții legale urmează a fi supuse controlului de constituționalitate.

22. De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate potrivit art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Curtea mai observă că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017.

23. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor legale criticate, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie-31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de

bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție

sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuquantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;*

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „(1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) *la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuquantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*

b) *sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuquantumuri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”*

24. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și principiul legalității și al supremației Constituției.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin raportare la dispoziții constituționale și prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, iar prin mai multe decizii, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 461 din 15 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 10 februarie 2025, Decizia nr. 183 din 26 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 20 august 2024, Decizia nr. 576 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 295 din 7 aprilie 2023, Decizia nr. 224 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 30 august 2022, Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 5 august 2022, Decizia nr. 625 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 24 iunie 2022, Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022).

26. Curtea a invocat jurisprudența sa prin care a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuquantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuquantumul drepturilor salariale din anul precedent.

27. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului și stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

28. Astfel, dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc în ceea ce privește destinatarii și efectele juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident, cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuquantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

29. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În consecință, considerentele acestei decizii nu sunt aplicabile în cauză. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

30. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut, la paragrafele 32 și 33 ale Deciziei nr. 624 din 7 octombrie 2021, precitate, că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se

desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)-(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)-(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)-(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2020). Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în

anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice. În consecință, Curtea a constatat că nu se poate reține că prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

31. Cât privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea a precizat, la paragraful 35 al Deciziei nr. 624 din 7 octombrie 2021, precitate, că aceasta relevă o problemă de legiferare ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale consacrate de Legea fundamentală.

32. În final, Curtea a subliniat că aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea legii excedează controlului de constituționalitate, soluționarea acestora revenind instanțelor judecătorești.

33. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian-Claudiu Verișezan, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 16.869/3/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Daniel Brăilescu în Dosarul nr. 25.171/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Daniel Brăilescu și Simona Moșteanu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 16.856/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Leonard Nicolae Badea, Viorel Dumitrașcu, Florin Râznic, Marius Stancu și Bogdan Georgian Radu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, în Dosarul nr. 139/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

privind aprobarea Actului adițional nr. 2/2025 la Licența de concesiune nr. 12.962/2010 a activității miniere de exploatare a bazaltului în perimetrul Poiana Stâniei, județul Brașov

Având în vedere:

— Referatul de aprobare emis de Direcția generală resurse minerale nr. 27.040 din 14.01.2026;

— prevederile art. 13 și ale art. 21¹ alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 21.1 din Licența de concesiune pentru exploatare nr. 12.962/2010;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 2 din data de 28.02.2025,

luând în considerare Hotărârea Guvernului nr. 13/2014 privind aprobarea Licenței de concesiune nr. 12.962/2010 a activității miniere de exploatare a bazaltului în perimetrul Poiana Stâniei, județul Brașov, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Vectra Service” — S.R.L., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2014, și transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate potrivit Licenței de concesiune pentru exploatare nr. 12.962/2010 către RS ACTIV — S.R.L., transfer aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 392/2019, precum și transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate potrivit Licenței de concesiune pentru exploatare nr. 12.962/2010 către RLB AGREGATE — S.R.L., transfer aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon nr. 70/2025, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 27 februarie 2025,

în temeiul art. 21¹ alin. (2) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 2/2025*) încheiat între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, în calitate de concedent, și Societatea RLB AGREGATE — S.R.L., în calitate de concesionar, la Licența de concesiune nr. 12.962/2010, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 13/2014 privind aprobarea Licenței de concesiune nr. 12.962/2010 a activității miniere de exploatare a bazaltului în perimetrul Poiana Stâniei, județul Brașov, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Vectra Service” — S.R.L., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2014, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

București, 22 ianuarie 2026.

Nr. 18.

*) Actul adițional nr. 2/2025 se comunică părților semnatare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 423**din 24 noiembrie 2025**

Dosar nr. 859/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Beatrice Ioana Nestor	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.237/102/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 19 martie 2025 pronunțată în Dosarul nr. 3.237/102/2023, Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Să se stabilească dacă prevederile punctului 8 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că în categoria medicilor de specialitate chirurgicală, pe perioada în care își desfășoară activitatea în blocul operator și beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se include și medicul rezident într-o specialitate chirurgicală, respectiv cel care desfășoară stagiul la secția de chirurgie, respectiv de a se lămurii dacă medicul rezident are calitatea de personal încadrat în blocul operator pe perioada cât își desfășoară stagiul de pregătire la secția de chirurgie.

În ipoteza unui răspuns negativ la prima întrebare, să se stabilească dacă prevederile punctului 9 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete

a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că în categoria personalului mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator se include și medicul rezident într-o specialitate chirurgicală pe perioada cât își desfășoară stagiul de pregătire la secția de chirurgie.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 17 aprilie 2025 cu nr. 859/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la 24 noiembrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Anexa nr. II

FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE «SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ»

CAPITOLUL II

Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

Art. 7. — (1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

(...);

b) pentru condiții deosebit de periculoase: leprozerii, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgență și transport sanitar, acordată prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor (UPU — SMURD, UPU, CPU), secții și compartimente de ATI, de terapie intensivă și de terapie acută, unități de supraveghere și tratament avansat al pacienților cardiaci critici (USTACC), secții și compartimente de îngrijiri paliative, secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică, neurologie, neurochirurgie, transplant de organe, secții/compartimente pentru arși, laboratoare de radioterapie, centru pentru arși, serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale, Institutul Național de Hematologie Transfuzională «Prof. Dr. C.T. Nicolau» București, centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București, personalul încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie și radiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, unități de accidente vasculare cerebrale acute (UAVCA)/unitate de urgențe neurovasculare, genetică medicală, precum și medicii de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, cuantumul sporului este de până la 85% din salariul de bază. Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, de comun acord cu sindicatele reprezentative semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de sistem sanitar și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli; (...).”

10. Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare (Regulamentul-cadru)

„ANEXA Nr. 2
la Regulament-cadru

Mărirea sporului pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează: (...)

B. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază: (...)

8. medicii de specialitate chirurgicală pe perioada cât desfășoară activitate în blocul operator;

9. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator; (...).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Mureș — Secția civilă, de litigii de muncă și asigurări sociale la 21 august 2023 și precizată la 21 februarie 2024, reclamanta AAA a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Spitalul Clinic de Recuperare XY: obligarea pârâțului la plata diferențelor salariale, reprezentând sporul de 75% din salariul de bază pentru condiții deosebit de periculoase, pentru întreaga activitate desfășurată de reclamantă în calitate de medic în cadrul blocului operator al spitalului pârât, proporțional cu timpul efectiv lucrat în blocul operator, pentru perioada 1.11.2022-31.12.2023; actualizarea drepturilor pecuniare reprezentate de sporul pentru condiții deosebit de periculoase solicitat, cu rata inflației; acordarea dobânzilor legale asupra sumelor datorate cu titlu de spor, calculate de la data la care ar fi trebuit acordate și până la data plății efective; obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

12. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a arătat, în esență, următoarele: prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.393/6.12.2017 a fost declarată admisă și confirmată ca fiind rezident pe loc în specialitatea chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă, conform prevederilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 18/2009), urmând a realiza stagiul de formare profesională în cadrul Centrului universitar XY; la 1.01.2018, între reclamantă și Spitalul Clinic de Recuperare XY s-a materializat un raport de muncă, prin încheierea Contractului individual de muncă nr. aaaa/1.01.2018, pentru o perioadă determinată, începând din 1.01.2018 și până la finalizarea pregătirii prin rezidențiat [contractul a încetat la 31.12.2023, în temeiul art. 56 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 53/20023 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 53/2003 sau Codul muncii)]; din luna noiembrie a anului 2022 și-a desfășurat activitatea în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Z, în acord cu toate protocoalele interinstituționale și prevederile legale incidente.

13. Potrivit dispozițiilor contractuale cuprinse la lit. E din contractul individual de muncă menționat anterior, funcția/meseria în care reclamanta și-a desfășurat activitatea a fost aceea de medic rezident în specialitatea chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă, având cod nr. 221102 conform Clasificării ocupațiilor din România (COR), iar, prin

natura specialității medicale, aceea de medic rezident în specialitate chirurgicală, mare parte din activitatea reclamantei, atât în cadrul normei de lucru de bază, cât și în cadrul gărzilor și al orelor suplimentare efectuate, s-a desfășurat în cadrul blocului operator. Cu toate acestea, la calculul salariului cuvenit, pârâtul nu a acordat sporul pentru condiții deosebit de periculoase, de până la 75% din salariul de bază, la care reclamanta consideră că este îndrituită conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și prevederilor pct. 8 și 9 de la lit. B a articolului unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru.

14. Reclamanta a arătat că pârâtul a apreciat în mod greșit, printr-o interpretare *sui generis*, că sintagma „medicii de specialitate chirurgicală” nu cuprinde și categoria medicilor rezidenți în specialitate chirurgicală, asimilând această sintagmă cu funcția/meseria de medic specialist, făcând însă abstracție de faptul că specialitatea chirurgicală reprezintă o categorie de specialități clinice, care este distinctă de funcțiile de medic rezident, medic specialist ori de medic primar.

15. Potrivit Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 11 septembrie 2008, și modificat prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.348/2020 pentru completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 4 august 2020 (*Nomenclatorul de specialități medicale*), specialitățile din domeniul medicinei se împart în trei grupe (grupa specialităților medicale, grupa specialităților chirurgicale și specialitățile paraclinice), iar din grupa specialităților chirurgicale face parte și chirurgia plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă, specialitate medicală în care reclamanta își desfășoară activitatea lucrativă. *Ad absurdum*, dacă s-ar aprecia că medicul rezident nu este medic îndreptățit la beneficiul sporului salarial ce formează obiectul cauzei *pendinte*, în desconsiderarea dispozițiilor cuprinse la pct. 8 lit. B de la articolul unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru, medicul rezident ar fi îndrituit la acest spor în virtutea dispozițiilor cuprinse la pct. 9 lit. B de la articolul unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru.

16. S-a precizat, totodată, că poziția pârâtului este în contrast cu poziția altor unități spitalicești care, în condiții similare, acordă acest spor inclusiv medicilor rezidenți.

17. Pârâtul nu a formulat *întâmpinare*, însă a depus la dosar note scrise prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

18. Prin *notele scrise* formulate, pârâtul a invocat faptul că prevederile Regulamentului-cadru au caracter de norme legale speciale în raport cu normele generale ce reglementează salarizarea personalului din sectorul public, fiind de strictă interpretare, fiind interzisă extinderea aplicabilității acestora, prin analogie, unor cazuri similare. În întreg conținutul Regulamentului-cadru nu poate fi identificată nicio mențiune cu privire la categoria medicilor rezidenți, aceștia reprezentând o categorie de personal distinctă, aflată într-o perioadă de calificare profesională, care beneficiază de un regim juridic distinct, reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, regim care vizează și plata drepturilor salariale.

19. Pârâtul a mai arătat că, prin prisma prevederilor art. 13, 13¹, art. 15 alin. (2) și (6), art. 22 și 23 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, art. 377 alin. (3) și art. 386 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 95/2006*), ale art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar de specialitate

medical, medico-dentar și farmaceutic uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 5 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 899/2002*), categoria de personal din care face parte reclamanta, medic rezident, este distinctă de aceea a medicului specialist/primar, motiv pentru care Regulamentul-cadru nu se aplică și rezidentului, ci doar personalului care a obținut titlul de medic.

20. Prin *Sentința civilă nr. 3.176 din 6 iunie 2024*, pronunțată în Dosarul nr. 3.237/102/2023, Tribunalul Mureș — Secția civilă, de litigii de muncă și asigurări sociale a respins acțiunea reclamantei, ca neîntemeiată.

21. Tribunalul a apreciat că reclamanta, având funcția de medic rezident, nu se regăsește, pentru perioada în litigiu, în niciuna dintre categoriile de personal prevăzute la pct. 8 și 9 lit. B de la articolul unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru, astfel că reclamanta nu poate beneficia de sporul pentru condiții deosebit de periculoase solicitat prin cererea de chemare în judecată.

22. Activitatea medicilor rezidenți este reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, rezidențiatul reprezentând o formă specifică de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai facultăților de medicină care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul de specialități medicale, întreaga activitate de rezidențiat desfășurându-se sub autoritatea Ministerului Sănătății și a Ministerului Educației, iar, raportat la prevederile legale invocate și de pârât prin notele scrise și la probele administrate în cauză, a rezultat că reclamanta a avut, în toată perioada în litigiu, calitatea de medic rezident, iar nu pe aceea de medic specialist, medicul de specialitate sau specialist într-o disciplină sau specialitate medicală reprezentând un grad în ierarhia profesională medicală, distinct față de cel de medic rezident într-o anume specialitate.

23. Împotriva *Sentinței civile nr. 3.176 din 6 iunie 2024*, pronunțate de Tribunalul Mureș — Secția civilă, de litigii de muncă și asigurări sociale, a formulat *apel* reclamanta, solicitând admiterea căii de atac, schimbarea în tot a hotărârii atacate și admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost precizată.

24. Prin apărările formulate, reclamanta a arătat că medicul rezident este încadrat în categoria personalului medico-sanitar, respectiv medic de specialitate chirurgicală pe perioada cât desfășoară activitatea în blocul operator, acest aspect reieșind din faptul că legiuitorul a prevăzut în capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, pe clase și gradații, salariile de bază nominale, inclusiv pe cele ale personalului de specialitate medico-sanitar, în tabelul aferent fiind menționați și medicii rezidenți diferențiați pe ani (alături de medicul primar, medicul specialist etc.).

25. Se mai precizează că ceea ce prezintă interes este mediul în care se lucrează, or prevederile legale arătate nu fac distincție în raport cu funcția îndeplinită, criteriul de recunoaștere a dreptului la sporul în discuție fiind mediul de lucru, același pentru tot personalul care desfășoară activitatea în blocul operator (medici specialiști, medici rezidenți, asistente etc.).

26. Intimatul-pârât a depus *întâmpinare la cererea de apel*, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii judecătorești atacate.

27. Curtea de apel judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

28. Prin Încheierea de ședință din 19 martie 2025, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 alin. (1) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv: a) litigiul se încadrează în categoria proceselor la care face referire art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; b) soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a prevederilor legale supuse dezlegării, având în vedere considerentele hotărârii pronunțate de prima instanță și motivele căii de atac exercitate în cauză, precum și apărările prezentate în întâmpinare; c) chestiunile de drept în discuție nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al vreunei sesizări în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, iar asupra aspectelor ce formează obiectul sesizării Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior; d) chestiunile de drept supuse dezlegării prezintă dificultate și presupun nu doar clarificarea măsurii în care medicul rezident într-o specialitate chirurgicală și care desfășoară stagiul la secția de chirurgie este îndreptățit, pentru perioada în care își desfășoară activitatea în blocul operator, să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase [prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. b) de la capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017], ci, în cazul în care poate fi beneficiar al sporului, și identificarea categoriei de personal, dintre cele prevăzute de punctele 8 și 9 lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru, în care trebuie încadrat acest medic ca beneficiar al sporului în discuție. Instanțele de judecată au dat interpretări diferite acestor chestiuni de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

29. Apelanta-reclamantă apreciază că dispozițiile cuprinse în pct. 8 lit. B a articolului unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru trebuie să fie interpretate strict prin raportare la Nomenclatorul de specialități medicale, având în vedere scopul urmărit prin instituirea sa, cel al compensării condițiilor deosebit de periculoase existente prin raportare la mediul de lucru (bloc operator) care este identic pentru personalul medical, mediu sanitar și auxiliar ce prestează activitate în blocul operator și nu prin raportare la funcția concretă deținută.

30. Apelanta consideră că sintagma „medic de specialitate chirurgicală” include toate categoriile de personal încadrate în muncă conform Grupei minore 221 din cuprinsul COR, care își desfășoară activitatea profesională într-una dintre specialitățile chirurgicale prevăzute prin Nomenclatorul de specialități medicale, inclusiv medicii rezidenți în aceste specialități medicale.

31. Pârâțul Spitalul Clinic de Recuperare XY a apreciat, prin punctul de vedere înaintat instanței, că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând că problema de drept din cauză vizează calitatea reclamantei de medic rezident, iar nu probleme propriu-zise de salarizare din fonduri publice. Din moment ce presupusa neacordare a sporului are la bază lipsa calității cerute de lege, intimatul-pârât nu consideră că prezentul dosar face obiect al prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Potrivit punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere, medicul rezident care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă în cadrul unei unități sanitare (cu care a încheiat contractul individual de muncă pe durată determinată, până la finalizarea rezidențiatului) este în drept să beneficieze, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului de lucru și pe perioada cât desfășoară acea activitate, de sporurile pentru condiții de muncă stabilite de ordonatorul de credite pentru locurile de muncă în care, alături de celelalte categorii de personal, își desfășoară activitatea și medicul rezident.

33. Cum nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de

ordonatorul de credite (cu consultarea sindicatelor etc.), iar prevederile Regulamentului-cadru nu indică, în mod distinct, categoria de personal a medicilor rezidenți (categorie care este, însă, enumerată de Legea-cadru nr. 153/2017 printre categoriile de personal cărora li se aplică prevederile acestei legi), rămâne de stabilit în care dintre categoriile de personal care își desfășoară activitatea în blocul operator trebuie încadrată categoria de personal a medicilor rezidenți în specialitate chirurgicală (respectiv cei care desfășoară stagiul la secția de chirurgie, fiind un aspect necontestat că și acești medici își desfășoară activitatea, în perioada rezidențiatului, și în blocul operator).

34. Cu privire la sporul pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a indicat, în Regulamentul-cadru, două categorii de personal care pot fi beneficiare ale sporului, respectiv: medicii de specialitate chirurgicală, precum și personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator.

35. Cum doar una dintre cele două categorii de personal face referire la medicii și include medicii în componență, curtea de apel apreciază că medicii rezidenți în specialitate chirurgicală (fără a fi medici specialiști, ci doar medici rezidenți, care dețin un titlu oficial de calificare în medicină, dar făcând parte din personalul care își desfășoară activitatea și în blocul operator pe perioada cât își desfășoară stagiul de pregătire la secția de chirurgie) se găsesc în categoria de personal a medicilor de specialitate chirurgicală pe perioada cât desfășoară activitate în blocul operator (indicată la punctul 8 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru), strict în ceea ce privește acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase reglementat prin prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017. Astfel, având în vedere faptul că și această categorie de personal, a medicilor rezidenți, își desfășoară (cel puțin parțial) activitatea în blocul operator, iar în ultimii ani de rezidențiat chiar participă efectiv la intervențiile chirurgicale, alături de medicii de specialitate chirurgicală și de personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator, lucrând în aceleași condiții, ar fi greu de acceptat ca medicii rezidenți să fie excluși din ambele categorii de personal care beneficiază de sporuri pentru activitatea desfășurată în blocul operator, adică să fie excluși atât din categoria de personal a medicilor de specialitate chirurgicală, cât și din categoria personalului mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator și să nu beneficieze de niciun spor.

36. Curtea de apel a avut în vedere prevederile: pct. 2 lit. a) de la cap. I și art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017; art. 9 și 23 din Legea-cadru nr. 153/2017; art. 17 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009; art. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 martie 2018 (*Hotărârea Guvernului nr. 153/2018*); art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 lit. c), art. 3 lit. b), art. 8 alin. (1), art. 12 alin. (1) și art. 14 din Regulamentul-cadru; punctele 8 și 9 de la lit. B a articolului unic din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru; art. 376 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 și art. 15 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. Ca urmare a consultării instanțelor de judecată, a reieșit că la nivelul instanțelor naționale nu a fost identificată practic

judiciară cu privire la problema de drept în discuție, însă a fost comunicată o hotărâre definitivă prin care s-a tranșat asupra dreptului medicului rezident de a beneficia de sporul pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase pe perioada efectuării stagiului de pregătire într-o unitate medicală, în condițiile în care mare parte a timpului este alocat pregătirii sale teoretice. Prin această hotărâre, Spitalul Clinic de Recuperare XY a fost obligat să plătească reclamantei diferența dintre indemnizația de concediu de odihnă pentru luna decembrie 2020, calculată cu luarea în considerare a sporului pentru condiții periculoase de care a beneficiat reclamanta în ultimele trei luni anterioare celei în care a efectuat concediul de odihnă, și indemnizația de concediu efectiv achitată.

38. În considerentele hotărârii judecătorești identificate în cadrul paragrafului anterior, curtea de apel a reținut că „unica cerință legală de acordare a sporului este legată de condițiile în care se desfășoară activitatea, implicit și de durata desfășurării activității în asemenea condiții, care influențează mărimea sporului acordat lunar, iar reglementarea acordării sporului în favoarea întreg personalului medico-sanitar din secțiile de psihiatrie/psihiatrie pediatrică este incompatibilă cu excluderea categoriei profesionale a medicilor rezidenți de la beneficiul acestui spor.

Așadar, chiar dacă este posibil ca medicul rezident să își consacre o parte a timpului de lucru pregătirii sale teoretice, acest lucru trebuia reflectat de cuantumul sporului pentru condiții periculoase acordat, fără însă ca acest lucru să semnifice că sporul are caracter temporar.

În realitate, sporul se acordă de drept în considerarea desfășurării activității în cadrul secțiilor de psihiatrie/psihiatrie pediatrică, fără a fi instituite excepții legate de funcțiile deținute.

În acest context, Curtea evocă dezlegarea cu valoare de principiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție care prin Decizia în interesul legii nr. 23/2021 (...).

Chiar dacă această decizie se referă la o altă categorie profesională, dezlegările de principiu privind rațiunea acordării sporului pentru condiții periculoase (un risc sau pericol permanent de accidentare sau îmbolnăvire profesională), prioritatea luării în considerare a unor aspecte ce țin de caracteristica generală a unor categorii de activități, spații de lucru, și nu în considerare a fiecărui lucrător în parte și a fiecărei sarcini de serviciu a acestuia, (...).”

39. Din punctele de vedere teoretice transmise de către instanțele consultate a rezultat o singură opinie, în același sens cu cea exprimată de instanța de trimitere în cadrul încheierii de sesizare, conform căreia medicii rezidenți în specialitatea chirurgie beneficiază de sporul pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

40. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

41. Art. 7 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 a făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțată de către Curtea Constituțională Decizia nr. 63 din 28 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 18 iulie 2023, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și prin care s-a constatat că dispozițiile art. 7 alin. (1) și (3) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

42. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în procedura de unificare a practicii judiciare constând în pronunțarea unei hotărâri prealabile, au fost identificate următoarele decizii relevante:

— *Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 62 din 28 octombrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1277 din 18 decembrie 2024; nr. 76 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025; nr. 80 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2025, și nr. 19 din 27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 28 februarie 2025.

43. De asemenea, a fost identificată o decizie relevantă pronunțată în recurs în interesul legii, cu privire la problemele de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv:

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23 din 15 noiembrie 2021*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 62 din 20 ianuarie 2022, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit că:

În interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești convenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective (a se vedea considerentele de la paragrafele 93-98).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

45. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

46. Procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

a) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

c) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Prima condiție este îndeplinită, deoarece cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea se află în curs de judecată, în calea de atac a apelului, la Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă.

48. Este îndeplinită și cea de-a doua condiție, întrucât sesizarea se circumscrie obiectului de reglementare al ordonanței de urgență sus-menționate. Litigiul are ca obiect: obligarea pârâtului la plata diferențelor salariale, reprezentând sporul de 75% din salariul de bază pentru condiții deosebit de periculoase, pentru întreaga activitate desfășurată de reclamantă în calitate de medic în cadrul blocului operator al spitalului pârât, proporțional cu timpul efectiv lucrat în blocul operator, pentru perioada 1.11.2022-31.12.2023; actualizarea drepturilor pecuniare reprezentate de sporul pentru condiții deosebit de periculoase solicitat, cu rata inflației; acordarea dobânzilor legale asupra sumelor datorate cu titlu de spor, calculate de la data la care ar fi trebuit acordate și până la data plății efective; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

49. Evaluând elementele încheierii instanței de trimitere, cu privire la cele două întrebări care fac obiectul sesizării, se reține că nu este îndeplinită, însă, a treia condiție de admisibilitate, ce vizează existența unei chestiuni de drept care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

50. Referitor la existența unei chestiuni de drept, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 o prevede drept condiție de admisibilitate a sesizării, iar, potrivit preambulului ordonanței de urgență, la adoptarea sa s-a ținut seama și de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”. Așa fiind, jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în legătură cu această condiție, rămâne actuală și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

51. În lipsa unei definiții legale a acestei noțiuni, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că problema de drept ce se cere a fi lămurită trebuie să presupună serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, astfel încât să necesite rezolvarea de principiu în procedura hotărârii prealabile, iar nu interpretarea și aplicarea unui text de lege clar, în raport cu circumstanțele particulare ale litigiului, ori existența unor simple obstacole, ce ar putea fi înlăturate printr-o reflecție mai aprofundată a judecătorului cauzei. Cu alte cuvinte, problema de drept trebuie să fie veritabilă sau dificilă, adică susceptibilă de interpretări diferite și controversate, din cauza lipsei de claritate a normei juridice, a caracterului incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni justificate, față de imprecizia textului legal, care, pe baza interpretării, printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice și poate determina o jurisprudență neunitară.

52. Prin urmare, concluzia instanței de trimitere, în sensul că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmată de expunerea clară a punctului său de vedere, nu este suficientă, fiind necesară prezentarea argumentelor pentru care există o reală dificultate de interpretare, întrucât prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și cele ale art. 519 din Codul de procedură civilă au în vedere dezlegarea de

principiu a unei chestiuni de drept esențiale și controversate, ce prezintă o dificultate suficient de mare, rezultată din dispoziții legale complexe, îndoielnice sau lacunare.

53. Împrejurarea că instanța de trimitere nu are niciun fel de dificultate în legătură cu interpretarea textelor de lege rezultă, cu pregnanță, din conținutul încheierii de sesizare, în care a fost expusă o interpretare clară.

54. Astfel, instanța de trimitere a arătat că medicul rezident care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă în cadrul unei unități sanitare este în drept să beneficieze, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului de lucru și pe perioada cât desfășoară acea activitate, de sporurile pentru condiții de muncă stabilite de ordonatorul de credite pentru locurile de muncă, în care, alături de celelalte categorii de personal, își desfășoară activitatea și medicul rezident.

55. În acest context, se constată că instanța de trimitere nu se confruntă cu o reală dificultate de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, care să necesite declanșarea mecanismului hotărârii prealabile; în condițiile în care din încheierea de sesizare rezultă nevoia instanței de trimitere de confirmare a propriei modalități de interpretare nu se poate reține că problemele de drept care se cer a fi lămurite prezintă o dificultate suficient de mare, instanța supremă neputând fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării efective a unei cauze, întrucât această operațiune intră în competența exclusivă a instanței de judecată.

56. Dacă, prin sesizarea formulată, nu se urmărește stabilirea înțelesului sau a conținutului normei, ci, pornindu-se de la un anumit rezultat al interpretării dispozițiilor legale, se are în vedere doar aplicarea normei, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie dispusă în cauză, sesizarea este inadmisibilă.

57. Totodată, se reține că dezlegarea chestiunii de drept cu care a fost sesizată instanța supremă aduce în discuție regulile de soluționare a concursului între normele de drept, astfel că sesizarea este, în mod evident, inadmisibilă, întrucât aparține judecătorului cauzei atributul aplicării regulilor de soluționare a conflictului juridic ierarhic dintre două acte normative cu valoare diferită, în sensul de a se stabili dacă un atare concurs se regăsește sau nu, referitor la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în ceea ce privește medicul rezident într-o specialitate chirurgicală, respectiv cel care desfășoară stagiul la secția de chirurgie, astfel cum este reglementat acest spor prin *dispozițiile punctelor 8 și 9 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru*, prin raportare la reglementările specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale prevăzute de *art. 7 alin. (1) lit. b) de la capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017*.

58. În procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie instanțelor de judecată în exercitarea atributului fundamental al acestora, de stabilire a normei incidente și de aplicare a legii, precum și de stabilire a modalității de interpretare a unor norme de drept în concurs din perspectiva forței lor juridice, întrucât judecătorul cauzei, în virtutea plenitudinii funcției sale jurisdicționale, este cel chemat să rezolve și posibilele dificultăți de interpretare ori de corelare a unor norme juridice, folosind metodele de interpretare a legii, în acord cu principiile de drept, cu statuările doctrinare și cele jurisprudențiale în materie, atât timp cât interpretarea legii substanțiale și a celei de procedură reprezintă o etapă distinctă și absolut necesară în procesul de aplicare a dreptului la o situație de fapt concretă.

59. În speță, aspectele sesizate conduc spre concluzia că întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție nu vizează interpretarea unor dispoziții legale, ci doar realizarea unui

raționament judiciar, care este atributul instanței investite cu judecarea litigiului și care reprezintă cea mai importantă componentă a activității de judecată, a cărei delegare nu este permisă.

60. În egală măsură, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu —, pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite.

61. Înalta Curte de Casație și Justiție reține că dispozițiile legale a căror interpretare se solicită sunt clare, nefiind susceptibile de interpretări diferite sau contradictorii, și, de altfel, au făcut obiectul analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin deciziile menționate la capitolul IX din prezenta decizie.

62. Astfel, examenul atent al deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare menționate la capitolul IX din prezenta decizie relevă că instanța supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a normelor legale în discuție, care se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanța de trimitere în cauza cu care aceasta a fost investită, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind, în afara oricăror ambivalențe, atributul constituțional exclusiv al acesteia din urmă.

68. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

63. Mai mult, în practică nu au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate în legătură cu problemele de drept ce fac obiectul sesizării, instanțele judecătorești neconfruntându-se cu problema modului de interpretare a acestora.

64. Instanțele judecătorești consultate au transmis doar puncte de vedere teoretice, care coincid cu opinia exprimată și argumentată de instanța de trimitere în încheierea de sesizare.

65. În aceste circumstanțe, se constată că, în cauză, nu sunt îndeplinite premisele necesare declanșării mecanismului hotărârii prealabile, așa cum rezultă ele din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, anume, „existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești” care să reclame „necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.”

66. Scopul pronunțării unei hotărâri prealabile este acela de a asigura coeziune în plan jurisprudențial, ceea ce presupune existența unor tendințe jurisprudențiale concrete, orientate către soluții diferite. Or, este evident că, în cazul prezentei sesizări, necesitatea și utilitatea unui astfel de demers nu se verifică atât timp cât, în practică, instanțele de judecată nu au soluționat astfel de litigii, hotărârea prealabilă neputând fi folosită ca un instrument de interpretare a legii în abstract.

67. În considerarea celor expuse, constatându-se că nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile prevăzute de prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.237/102/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Să se stabilească dacă prevederile punctului 8 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că, în categoria medicilor de specialitate chirurgicală, pe perioada în care își desfășoară activitatea în blocul operator și beneficiază de sporul prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. b) de la capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se include și medicul rezident într-o specialitate chirurgicală, respectiv cel care desfășoară stagiul la secția de chirurgie, respectiv de a se lămuri dacă medicul rezident are calitatea de personal încadrat în blocul operator pe perioada cât își desfășoară stagiul de pregătire la secția de chirurgie.

În ipoteza unui răspuns negativ la prima întrebare, să se stabilească dacă prevederile punctului 9 de la lit. B din articolul unic al anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că, în categoria personalului mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator, se include și medicul rezident într-o specialitate chirurgicală pe perioada cât își desfășoară stagiul de pregătire la secția de chirurgie.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

